

Dagrapport Kortrijk Evolis – 2017G202 (24/07/2017)

Werkzaamheden en interpretaties:

Met de kraan werden de vier sleuven zoals voorgesteld in het programma van maatregelen aangelegd. WP1 bevatte op enkele greppels en een recente gracht na geen sporen. In WP2 waren de voornaamste sporen een houtskoolrijke vulling in het zuidoosten van de sleuf en een dubbele greppel ten noordwesten van de recente gracht. In WP3 werd dezelfde dubbele greppel vastgesteld. Bij de aanleg werd er een fragment handgevormd aardewerk ingezameld. Enkele kleine paalkuilen ten zuidoosten van het greppelsysteem behoren mogelijk tot een structuur. In WP4 werd de dubbele greppel opnieuw aangesneden. In het zuidoosten van de sleuf werden verschillende paalkuilen aangetroffen. Het was onduidelijk of deze tot één grotere structuur behoorden.

Strategische en praktische keuzes:

In het zuidoosten van WP4 werden enkele paalsporen aangesneden. Ter controle werd aan noordoostelijke zijde een kijkvenster getrokken. Ook ter hoogte van een houtskoolrijk spoor in WP2 werd uitgebreid.

Conclusies consultatie specialisten:

Bodemkundige Nick Krekelbergh merkt een verbruining op in het bodemprofiel in WP1. Deze interne verwerking bemoeilijkt de leesbaarheid van het vlak en het vinden van het archeologisch niveau. Dit fenomeen lijkt vooral voor te komen in de zuidoostelijke hoek van het terrein.

Externe condities:

Hevige regenbui tijdens de aanleg van WP2. De rest van de dag afwisselend bewolkt.

Personeel:

Annelies Claus (veldwerkleider), Camille Krug (archeologe) en Jelle De Mulder (archeoloog).

Specialisten:

Nick Krekelbergh (aardkundige).

Dagrapport Kortrijk Evolis – 2017G202 (03/10/2017)

Werkzaamheden en interpretaties:

Om de sporenconcentraties uit de proefsleuven extra te waarderen zijn twee grote kijkvensters aangelegd. WP5 ter hoogte van de sporen in WP4 en WP6 ter hoogte van de mogelijke middenstaander in WP2. In WP5 werden enkele extra paalkuilen aangetroffen, waardoor twee bijgebouwen konden geïdentificeerd worden. De helft van dit kijkvenster bleek leeg. Opvallend bij de aanleg was de dikke A-horizont (verschillende fases) en de sterke bioturbatie van het vlak. In WP6 werden verschillende paalkuilen aangetroffen die moeilijk waren te onderscheiden van het natuurlijk vlak. De sporen waren net iets grijzer dan de natuurlijke ondergrond en vertoonden ook vrij vaak wat houtskoolinclusies. Er waren in het vlak reeds enkele lijnen paalkuilen vast te stellen, er kon echter geen plattegrond afgebakend worden. Op de overgang van WP6 naar WP2 werd een greppel met een jonger ogende vulling gevonden. Deze is tijdens het proefsleuvenonderzoek zelf niet opgemerkt. Bij de aanleg van dit vlak zijn in twee sporen vondsten gedaan. Het gaat om handgevormd aardewerk. In het noordwestelijke kwart van deze werkput werden in het vlak, in bioturbaties nog enkele vondsten gedaan, ook hier voornamelijk handgevormd aardewerk. Hier werd bij de aanleg af en toe een E-horizont waargenomen. Deze was zeer fragmentair en dun. Deze werd ook nog hier en daar in het vlak teruggevonden.

Strategische en praktische keuzes:

De uitbreidingen zijn aangelegd ter waardering van de sporencluster in WP4 en de mogelijke middenstaander in WP2.

Conclusies consultatie specialisten:

Nvt.

Externe condities:

Zonnig weer, met af en toe een kleine miezerbui. De zon zorgde af en toe voor moeilijke zichtbaarheid van het vlak. 16°.

Personeel:

Tina Dyselinck (veldwerkleider), Charlotte Verhaeghe Krug (archeologe).

Specialisten:

Nvt.